

↳ *Bíró József*

Természetes szabadulás

tudatosítják : beavatják : *alámerülnek* :
 lángkörrel övezhetetlen : **dharma**
 : *títkos érintés* : *után* : *átkelnek* :
 bizonytalan : hamvas ürességbe : menekülnek
 : *semmi különleges* : **viszátérő tisztaság** :
 megismerik : vigyázzák : *szabadítják*

megismerik : vigyázzák : *szabadítják* :
 vágygal körülírhatatlan : **thangka**
 : *títkos érintés* : *után* : *átkelnek* :
 azonosság : időtlen kezdetét : tapasztalják
 : *semmi különleges* : **határtalan halál** :
 tudatosítják : beavatják : *alámerülnek*

Empirikus változatlan

valakik : koszlott : zsebembe : nyúlnak
 : *nemjajgatoknemjajgatoknemjajgatok* :
hosszasan : **kitartóan** : **kotorásznak**
 : *sivárüresüressivársivárüres* :
 igyekezetük hi – á – ba – va – ló – sá – ga ellenére
 : *matatnakmatatnakmatatnak* :

továbbra : sem : lelnek : semmit :
inevitablesurpriseinevitablesurpriseinevitablesurprise
 : **leheletnyi** : **szabadságot** : **sem** :
egyszómintszázegyszómintszázegyszómintszáz
 : gya – nús : va – gyok :
akárcsak : *a* : *valamikori* : *feketeigazolványok*

↳ *Magyari Barna*

Hangsúlyban hajlik a térded

hat betű a te szép neved
de mondd hány szóköz egy magány
bárhogy gyűröm az érveket
a lét most csöndet tol alám

nincs itthon két formás lábad
kebleid is tekeregnek
csak az elmém ami árad
felvértézlek szeretetnek

miben nem vagy abbahagyom
csak veled teljes az élet
ha tornáz az irodalom
hangsúlyban hajlik a térded

az ábécé furcsa asztal
buszok járnak az abroszon
s pár igekötő marasztal
míg a világot átmosom

↳ *Pollágh Péter* Ezer a valóság

Jövőből érkezett miskolci lány.
Oroszfejű, szöghaja kontyban.
Szemében viszi a kéket, sok lopott
tengeri mélyet.
Az álmok menyecskék, sűgja,
valaki elveszi őket.

Játékok voltunk, büntetésből varázsoltak
embernek. Játékszív: ne edd meg.
Felismertelek: hogy felejthetném
el Misa medvét,
pedig milliárd felejtés lehetséges.

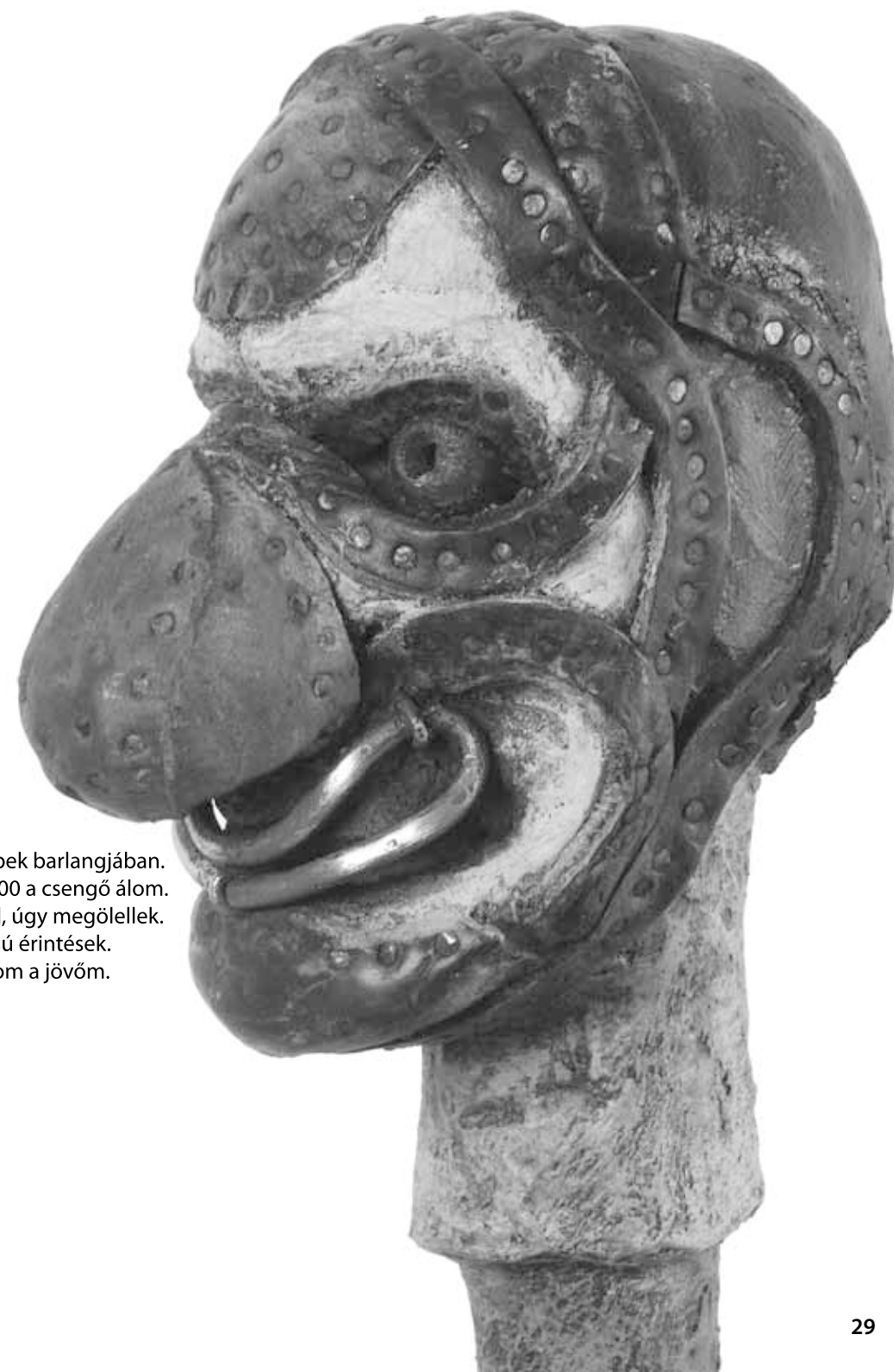
Felvadít a főztje, mit két babakarral kavar,
kijövök érte takarók, papírok alól, ha majd
nem ismétli meg magát az az ócska tavaly,
a ketrec, ahonnan kikulcsolták a színeket.

Húzok egy gyufányi nótát:
„Nem ihatok, mert csók
születik a számban,
nem élhetek hamisságban”.

Jössz te és a légióid?
Piros már a pozsgád?
Bolondom vagy már?
Soha nem lesz bánat?

Átölelem a kabátod, kutatok zsebek barlangjában.
1500 van nálad. Ezer a valóság, 500 a csengő álom.
Letépelem rólad, eltöröm a pulcsid, úgy megölellek.
Össze-vissza érzek: nulladik típusú érintések.
Kenyértörések. Most megmotozom a jövőm.
Lehetséges.

▸ *Csider István Zoltán*

Rendrakás

A hideg kövön

meg kéne keresni Láz Jankát valahogy.
nem tudom, hol kezdeném, már ha kezdeném.
elővenném a hátsó polcról, a könyvek
második sorából. ott kazlakban álltak

nichtvordemkindileg veszélyes kontentek,
például Apollinaire, hogy mást ne mondjak.
hát ja, nem valami felhőtlen gyerekkor,
hogy orgiákat képzelsz az osztályteremben,

este a Kriszta kordnadrágjára gondolsz.
hogy' peckelnéd ki a száját, ha úgy van.
sosincs úgy. sosincs sehogy. az egyik később sírt,

a másik hallgatott. Janka csak térdelt a
hideg kövön, Vas utca, egy szoba, konyha,
közös vécé a gangon. aztán elhagyott.

Nincs háború

nem géppuska. valaki klopfol odakinn.
szép karaj. egy tökéletes párcapcsolat.
ilyen lehet a heroin is, ha abdem
lakásán veszed. abdem jemenből jött és

nagy szüksége volt a pénzre. rendszerint a
parlamenti belépőjével mérte ki
a szinte mindig tökéletes pakkokat.
végtelen ták, és sehol az apró titik.

sajnálom, nincs háború. a nonsztop éppen
zárva. január egy, a kutyaszarató tér
is alszik, finom utalásféleképpen

egyebek mellett rád, a szabályainkra,
az álmos vacsorákra. a soha el nem
hagyható, gemütlich biztonsági sávra.

Egy rossz krimi címe

megjött a lány, akit úgy hívtál, Mániás.
hideg jött vele, zsebében fájós fogak.
az ingét mozdulatokból rakják össze
minden éjjel a szorgos kis élősködők.

amikor elkezdted Mániásnak hívni,
karácsony volt, az erkélyen álltunk, cigi,
és félórája csak az apjáról beszélt.
hogy egyik napról a másikra történt, meg

hogy azóta se, és habzani kezdett a
szája. elnézést kért, leült a sarokba,
és úgy tett, mint aki játszik. a Mániás

a babaházban. ez egy rossz krimi címe.
aztán megkérdezte tőlem, leszophat-e,
és elhítem, hogy lehet egy női név is.

↳ Gyórfi Kata

csúszda

ahogy egy anya hallgatja kétéves gyerekének szabályos levegővételét és kifújását, amint az mászik fel egy három méter magas csúszdára a létra túl szellős fokai között, úgy hallgatok én is minden megérkezett üzeneted előtt, amint féllábon egyensúlyozva egyre magasabbra mászol a facebook chat-listámon.

ahogy a kétéves gyerek hallgat, hogy hallja saját szabályos levegővételét és kifújását, amint nem tudja pontosan, miért, felfele mászik a szellős fokokon, egy nem tudja, milyen magas létrán, úgy hallgatsz te is, amint féllábon egyensúlyozva vissza-visszaválaszolsz, és egyre magasabbra kerülsz.

tehát ugyanannak a lélegzésnek vagyunk a kihallgatói, ami a magasabbra kerüléssel arányosan egyre szaporább.

dor

olyan vagy, mint a jó helyen kimondott szó. ott van valami véletlen okból, mintha nem is létezne, ha én nem ejteném ki a számon, de ahogy van, az nem miattam olyan, hanem mert magával hozza az összes olyan helyet, ahol már jó volt kimondani.

olyan szó vagy te, aminek a helye megvan, csak valamiért mindig más, máskor és máshol mond ki, és bár néha felbátorodom, és azt hiszem, hogy ez a jó hely — kávézó teraszán, magas lépcsősor tetején, másnap, útközben, utána, amikor hangos a zene, csendben — arra gondolok, hogy üresen marad az a másik hely, ahol téged most jó kimondani.

olyan vagy, mint a legjobb helyekről elhallgatott szó. szívesen sétálgatok veled azokon az utcákon, ha megtaláljuk mind a tizenegyet.

CsIZ-nak

→ *Farkas Kristóf Liliom*

Blowjob (és cigi)

Nem szeretnél esőbe lesni,
egy csöpp-örömben benne lenni?
Válj ki nyíltan, ha vígan
teszed a rosszat a gyönyör
küszöbére.

Hálát vet ki rád a nap,
szép hajadat fényesre fonja.
Hóbörödön olvad a nyár,
mert ágy-meleg arcodtól éber
lesz a halál.

Most lesz holnap, ha ma
berúgja a vizet a felhő
a tiszta sarokba, nedves
kendőt terít melledre, érjen
alatta cseresznye.

Tested szebb, mint drága
gyümölcstál, Selyemútján
érik be minden, mielőtt az Éden
szüretben lesz szűzetlen, míg
te öröm-terhes.

Minden-szerelmem a markodba
rakom, új hajnal ott hajtson,
szőlő-karom indája
úgy fusson öledbe, mint
ahogy én öllelek.

Tavasza nyílt ki szemedben,
fénybimbók hajtának kávécsésze
levelet, dohány
pihen puha nyelveden,
magamba szívlak,

engedd.
Bent tartalak és szédülve
kiengedlek.

